Rättsfallssamlingen

PERSONALDOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 20 juni 2012 *

”Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Uttagningskommitténs beslut att neka tillträde till utvärderingstesterna — Rättsmedel — Talan väckt utan att avvakta beslut gällande det administrativa klagomålet — Upptagande till sakprövning — Särskilda behörighetskrav för uttagningsprovet — Krav på yrkeserfarenhet”

I mål F-66/11,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF, vilken är tillämplig på Euratomfördraget enligt dess artikel 106a,

Alma Yael Cristina, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av B. Eggers och P. Pecho, därefter av B. Eggers, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

PERSONALDOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Van Raepenbusch samt domarna R. Barents och K. Bradley (referent),

justitiesekreterare: handläggaren X. Lopez Bancalari,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 29 februari 2012,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

1 Alma Yael Cristina har, genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 12 juli 2011, väckt förevarande talan och yrkat att personaldomstolen ska dels ogiltigförklara det beslut som fattades av uttagningskommittén vid det allmänna uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 om att inte låta henne delta i utvärderingstesterna i nämnda uttagningsprov, dels förplikta Europeiska kommissionen att ersätta den skada som hon lidit till följd av detta beslut.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”Varje person på vilken dessa tjänsteföreskrifter skall tillämpas kan vända sig till tillsättningsmyndigheten med klagomål över en åtgärd som går honom emot; detta gäller oavsett om myndigheten har fattat ett beslut eller har underlåtit att utföra en handling som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Klagomål skall anföras inom tre månader …”

3 Artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Överklagande till Europeiska unionens domstol är endast tillåtet

— då ett klagomål anförts till tillsättningsmyndigheten enligt artikel 90.2 inom den tidsfrist som där föreskrivs, och

— klagomålet avslagits, antingen uttryckligen eller tyst.”

4 I artikel 2 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, vilken bilaga avser det förfarande vid uttagningsprov som omnämns i artikel 29 i tjänsteföreskrifterna, föreskrivs följande:

”Sökande skall fylla i det formulär som föreskrivs av tillsättningsmyndigheten.

Det kan ställas krav på att de lämnar kompletterande handlingar eller upplysningar.”

5 Den 17 november 2010 offentliggjorde Europeiska rekryteringsbyrån (Epso), i *Europeiska unionens officiella tidning*, meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AST/111/10 för att upprätta en anställningsreserv av assistenter i lönegrad AST 1 på sekretariatsområdet (EUT C 312 A, s. 1) (nedan kallat meddelandet om uttagningsprov).

6 Avsnitt II i meddelandet om uttagningsprov, med rubriken ”Befattningsbeskrivning”, hade följande lydelse:

”I överensstämmelse med tjänstens art och nivå består arbetet i följande:

— Anordna och samordna möten, inklusive upprättande av handlingar och arbetsdokument.

— Ta emot, bedöma och hantera telefonsamtal, koppla vidare samtal och ge allmänna upplysningar till uppringande personer.

— Hantera e-postlådor och funktionsbrevlådor.

— Hantera kalendrar, kontrollera tidsscheman, se till att tidsfrister hålls.

— Ge allmänt administrativt stöd, särskilt när det gäller dokumenthantering (ta emot, behandla, följa upp och klassificera dokument och post).

— Förbereda och administrera tjänsteresor, administrera frånvaro.

— Presentera och kontrollera dokument (layout, formatering, tabeller).

— Utarbeta utkast till anteckningar, skrivelser och protokoll (på sekretariatsnivå).

— Diverse andra administrativa sekretariatsuppgifter som rör hantering av ärenden och inhämtande av information och som bland annat förutsätter användning av IT-verktyg.

— I översättningstjänsterna: ta emot, administrera och behandla förfrågningar om översättning och särskilt förbereda, hantera och lägga sista handen vid dokument, främst med hjälp av översättningsprogram, mata in data i och uppdatera översättningsminnen samt utföra skriv-, layout- och formateringsuppgifter.

…”

7 Enligt de särskilda behörighetskraven för uttagningsprovet, vilka definierades i punkt 2 i avsnitt III i meddelandet om uttagningsprov, krävdes det, vad beträffar examensbevis, att de sökande skulle ha antingen intyg om avslutad högre utbildning som var direkt relevant för de aktuella arbetsuppgifterna (punkt III.2.1 a) eller gymnasieutbildning som skulle styrkas med slutbetyg och som gav behörighet till högre utbildning och därefter minst tre års yrkeserfarenhet som var direkt relevant för de aktuella arbetsuppgifterna (punkt III.2.1 b).

8 I punkt 1 i avsnitt IV i meddelandet om uttagningsprov angavs att kallelse till tillträdesproven skulle sändas endast till de sökande som i sin webbanmälan hade uppgett att de uppfyller de allmänna och särskilda kraven enligt avsnitt III i meddelandet om uttagningsprov.

9 I punkt 1 i avsnitt V i meddelandet om uttagningsprov angavs att de sökande som inte bara hade uppnått de bästa resultaten och godkänt resultat i tillträdesproven, utan som även, enligt de uppgifter som lämnats i webbanmälan, uppfyllde de allmänna och särskilda behörighetskraven i avsnitt III i meddelandet om uttagningsprov skulle kallas till utvärderingstesterna.

10 I samma bestämmelse preciserades att kallelsen till utvärderingstesterna gjordes med förbehåll för en efterföljande kontroll av de styrkande handlingarna i varje sökandes ansökan.

11 I punkt 2 i avsnitt VII i meddelandet om uttagningsprov preciserades att de sökande som tillåtits delta i utvärderingstesterna skulle komma att uppmanas att lämna in alla ansökningshandlingar (en undertecknad elektronisk ansökningsblankett och styrkande handlingar).

12 I meddelandet om uttagningsprov förekom även, i en textruta och med fetstil, följande inledningskommentar:

”Innan du ansöker bör du noggrant läsa den handledning [för allmänna uttagningsprov] som offentliggjorts i ... officiella tidning[en] C 184 A av den 8 juli 2010 och på Epsos hemsida.

Handledningen utgör en del av det här meddelandet om allmänt uttagningsprov och hjälper dig att sätta dig in i de bestämmelser som gäller för proven och anmälningsförfarandet.”

13 I handledningen för allmänna uttagningsprov, i dess lydelse vid tidpunkten för omständigheterna i målet (EUT C 184 A, 2010, s. 1) (nedan kallad handledningen för sökande), föreskrivs följande i punkt 6.3, med rubriken ”Överklagande”:

”Om du anser att Epso eller uttagningskommittén inte har beaktat principen om likabehandling eller inte har följt

— reglerna för uttagningsförfarandet, eller

— bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov

och om detta är till din nackdel kan du när som helst under förfarandet använda dig av följande möjligheter:

— Skicka in ett administrativt klagomål på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ... till följande adress:

Europeiska rekryteringsbyrån (Epso)

…

eller via Epsos kontaktsida på nätet.

I ärenderubriken ska du ange

— uttagningsprovets nummer,

— ditt ansökningsnummer,

— ett av följande alternativ: ’réclamation article 90, §2’, ’complaint article 90 §2’, ’Beschwerde Artikel 90, Absatz 2’,

— vilken etapp ... av uttagningsprovet det gäller.

Tänk på att uttagningskommittéerna har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning.

Det finns ingen grund för att lämna in ett klagomål mot uttagningskommitténs beslut, eftersom den beslutar självständigt och dess beslut inte kan ändras av Epsos direktör. Uttagningskommitténs betydande utrymme för skönsmässig bedömning prövas endast vid uppenbar överträdelse av reglerna för kommitténs arbete. I så fall kan du vidta rättsliga åtgärder mot uttagningskommitténs beslut vid en av EU-domstolarna utan att först lämna in ett klagomål på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

— Överklaga på grundval av artikel 270 [FEUF] och artikel 91 i tjänsteföreskrifterna till Europeiska unionens personaldomstol på följande adress:

Europeiska unionens personaldomstol

…

Tänk på att du bara kan lämna in ett överklagande som rör fel i bedömningen av de allmänna behörighetskraven, som inte ingår i uttagningskommitténs behörighet, till Europeiska unionens personaldomstol, om du tidigare lämnat in ett administrativt klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, enligt vad som föreskrivs i denna punkt.

Närmare bestämmelser för hur du överklagar finns på webbplatsen för ... personaldomstol[en] ...

Tidsfristen [som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna] för dessa två typer av förfaranden börjar löpa från den dag då du underrättas om det beslut som du vänder dig emot ...”

Bakgrund till tvisten

14 Den 18 november 2010 ingav sökanden en ansökan till det allmänna uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 (nedan kallat uttagningsprovet) genom att fylla i motsvarande webbformulär.

15 Den 17 mars 2011 informerade Epso sökanden om att hon hade klarat tillträdesproven.

16 Genom skrivelse av den 7 april 2011 meddelade dock Epso sökanden att uttagningskommittén, mot bakgrund av granskningen av anmälningsformuläret, hade beslutat att inte låta henne delta i utvärderingstesterna, eftersom den ansåg att hon inte uppfyllde de särskilda behörighetskraven för uttagningsprovet.

17 Sökanden angrep beslutet att utesluta henne från uttagningsprovet i två e-postmeddelanden av den 7 respektive den 8 april 2011.

18 Epso svarade sökanden genom skrivelse av den 6 juni 2011 och uppgav att uttagningskommittén på nytt hade granskat hennes ansökan, men att den vidhöll sitt beslut att inte låta henne delta i utvärderingstesterna. Enligt uttagningskommittén avsåg nämligen inte sökandens examensbevis det område som uttagningsprovet omfattade, och följaktligen var sökanden tvungen att ha minst tre års yrkeserfarenhet som var direkt relevant för de arbetsuppgifter som ingick i de tjänster som skulle tillsättas. Eftersom sökanden inte hade lämnat några uppgifter om sin yrkeserfarenhet som assistent i ansökningsformuläret, hade uttagningskommittén inte kunnat anse att hon uppfyllde kravet på yrkeserfarenhet.

19 Genom e-postmeddelande av den 9 juni 2011 svarade sökanden Epso att hon inte kunde hitta något användbart svar i skrivelsen av den 6 juni 2011. Eftersom sökanden ansåg att hon uppfyllde samtliga nödvändiga kriterier, begärde hon att få delta i de fortsatta testerna i uttagningsprovet. Detta e-postmeddelande besvarades inte.

20 Den 11 juli 2011 ingav sökanden, ”som en säkerhetsåtgärd”, ett klagomål med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot uttagningskommitténs beslut att inte låta henne delta i utvärderingstesterna, och dagen efter, den 12 juli 2011, väckte hon talan vid personaldomstolen.

21 Vid förhandlingen informerade sökanden personaldomstolen om att tillsättningsmyndigheten avslog klagomålet den 11 oktober 2011 och att hon inte har väckt talan avseende detta beslut.

Parternas yrkanden och förfarandet

22 Sökanden har yrkat att personaldomstolen ska

1) i första hand

— ogiltigförklara beslutet som antogs den 7 april 2011 om att inte låta henne delta i utvärderingstesterna inom ramen för uttagningsprovet,

— följaktligen slå fast att sökanden åter ska få delta i det anställningsförfarande som inleddes genom uttagningsprovet, vid behov genom att nya utvärderingstester anordnas,

2) i andra hand, för det fall förstahandsyrkandet inte skulle bifallas, förplikta svaranden att betala ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) har fastställts till 20 000 euro, som ersättning för materiell skada, jämte dröjsmålsränta enligt lag från den dag då dom meddelas,

3) under alla förhållanden, förplikta svaranden att betala ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) har fastställts till 20 000 euro, som ersättning för ideell skada, jämte dröjsmålsränta enligt lag från den dag då dom meddelas, och

4) förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

23 Kommissionen har yrkat att personaldomstolen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Genom kansliets skrivelser av den 21 oktober 2011 och den 30 januari 2012 anmodade personaldomstolen parterna att tillmötesgå vissa åtgärder för processledning. Parterna efterkom personaldomstolens begäran inom fastställda tidsfrister.

25 Ordföranden på personaldomstolens tredje avdelning beslutade den 26 januari 2012 att förena förevarande mål med det mål som registrerats under målnummer F-83/11, Cristina mot kommissionen, vad gäller det muntliga förfarandet.

Föremålet för tvisten och huruvida det andra förstahandsyrkandet kan tas upp till sakprövning

26 Sökanden har visserligen yrkat att uttagningskommitténs ursprungliga beslut, vilket delgavs genom Epsos skrivelse av den 7 april 2011, ska ogiltigförklaras. Med hänsyn till fast rättspraxis är det dock endast det beslut som uttagningskommittén fattade efter omprövning, vilket Epso delgav sökanden genom skrivelse av den 6 juni 2011, om att inte låta sökanden delta i utvärderingstesterna som går sökanden emot (se, bland annat, personaldomstolens dom av den 4 februari 2010 i mål F-15/08, Wiame mot kommissionen, punkt 20). Följaktligen ska det anses att sökandens yrkande om ogiltigförklaring avser sistnämnda beslut (nedan kallat det angripna beslutet).

27 Vidare konstaterar personaldomstolen att det andra förstahandsyrkandet i huvudsak utgör en begäran att administrationen ska låta sökanden åter få delta i det anställningsförfarande som inleddes genom uttagningsprovet.

28 Enligt fast rättspraxis ankommer det dock inte på unionsdomstolen, inom ramen för en prövning av lagenligheten, att rikta förelägganden till unionens institutioner eller träda i deras ställe (förstainstansrättens dom av den 5 april 2005 i mål T-336/02, Christensen mot kommissionen, punkt 17, och personaldomstolens dom av den 23 november 2010 i mål F-50/08, Bartha mot kommissionen, punkt 50).

29 Yrkandet ska följaktligen avvisas.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

30 Kommissionen har i sitt svaromål uttryckligen medgett att ”sökande i uttagningsprov har rätt att väcka talan [vid unionsdomstolen] utan ett föregående klagomål, om de angriper ett beslut av [en] uttagningskommitté”. Kommissionen anser dock att det är uppenbart att förevarande talan inte kan prövas på grund av att den inte föregicks av ett klagomål som avslagits, antingen uttryckligen eller tyst, i enlighet med artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna.

31 Kommissionen har påpekat att även om det är riktigt att en sökande får hänskjuta ett beslut av en uttagningskommitté direkt till unionsdomstolen, följer det av rättspraxis att om ett klagomål har ingetts börjar tidsfristen för att väcka talan att löpa, i enlighet med artikel 91 i tjänsteföreskrifterna, från och med delgivningsdagen för det beslut som fattats med anledning av klagomålet och frågan huruvida den talan som senare väckts kan tas upp till sakprövning beror på om den berörda personen har iakttagit samtliga formella krav som är förenade med ett föregående klagomål.

32 Enligt kommissionen omfattar dessa formella krav bland annat en skyldighet för den berörda personen att avvakta utgången av det administrativa förfarandet innan vederbörande kan väcka talan vid domstol.

33 Kommissionen anser följaktligen att eftersom sökanden hade ingett ett klagomål mot uttagningskommitténs beslut att inte låta henne delta i utvärderingstesterna inom ramen för uttagningsprovet, borde hon ha avvaktat tillsättningsmyndighetens svar innan hon väckte förevarande talan.

34 Slutligen har kommissionen hävdat att det skulle strida mot rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed att slå fast att en talan vid personaldomstolen avseende ett beslut av en uttagningskommitté kan tas upp till sakprövning, samtidigt som ett administrativt förfarande som bland annat syftar till ett få till stånd en förlikning är oavslutat.

35 Vid förhandlingen påpekade sökanden, för att bemöta kommissionens invändning om rättegångshinder, att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, i sin dom av den 20 juni 1990 i mål T-133/89, Burban mot parlamentet, tog upp en talan till sakprövning som hade väckts under väsentligen samma omständigheter som i förevarande mål.

Personaldomstolens bedömning

36 Enligt artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna är överklagande till Europeiska unionens domstol endast tillåtet då ett klagomål har anförts till tillsättningsmyndigheten och klagomålet har avslagits, antingen uttryckligen eller tyst.

37 Som framgår av fast rättspraxis saknar dock förfarandet med ett administrativt klagomål mening när invändningarna avser beslut av en uttagningskommitté, eftersom tillsättningsmyndigheten inte har möjlighet att ändra sådana beslut (se domstolens dom av den 16 mars 1978 i mål 7/77, Ritter von Wüllerstorff und Urbair mot kommissionen, punkt 7, och av den 14 juli 1983 i mål 144/82, Detti mot domstolen, punkt 16, och förstainstansrättens dom av den 23 januari 2002 i mål T-386/00, Gonçalves mot parlamentet, punkt 34). Under dessa omständigheter är det normala rättsmedlet vid beslut av en uttagningskommitté att väcka talan vid unionsdomstolen utan ett föregående klagomål (nedan kallad direkt talan) (se domen i det ovannämnda målet Bartha mot kommissionen, punkt 25).

38 Härav följer att när en sökande som har uteslutits från uttagningsprovet ifrågasätter ett beslut av en uttagningskommitté, är det inte alls nödvändigt att vederbörande inger ett föregående klagomål mot det beslut som han eller hon ifrågasätter, och än mindre att ett sådant klagomål inges ”som en säkerhetsåtgärd”, såsom sökanden gjorde i förevarande mål.

39 Det framgår dock varken av tjänsteföreskrifterna eller av rättspraxis att en sökande i ett uttagningsprov, som ändå har ingett ett klagomål till tillsättningsmyndigheten mot ett beslut av uttagningskommittén i nämnda uttagningsprov, inte skulle kunna väcka talan direkt vid unionsdomstolen utan att avvakta tillsättningsmyndighetens beslut gällande klagomålet.

40 Tvärtom har unionsdomstolen redan uttryckligen fastslagit att när en sökande i ett uttagningsprov, genom ett administrativt klagomål, vänder sig till tillsättningsmyndigheten, kan en sådan åtgärd, oavsett dess juridiska betydelse, inte medföra att sökanden fråntas sin rätt att väcka talan direkt vid unionsdomstolen (domstolens dom av den 30 november 1978 i de förenade målen 4/78, 19/78 och 28/78, Salerno m.fl. mot kommissionen, punkt 10, och domen i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet, punkt 17).

41 Om en sökande i ett uttagningsprov beslutar att direkt väcka talan vid personaldomstolen, ska följaktligen personaldomstolen avgöra huruvida talan har väckts inom tidsfristen på tre månader och tio dagar från det att sökanden delgavs det beslut som går sökanden emot (se domen i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet, punkt 18).

42 Frågan huruvida en sådan talan kan tas upp till prövning vid unionsdomstolen kan däremot inte underställas kravet att det administrativa förfarande som fastställs i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna har avslutats, eftersom ett sådant krav endast är tillämpligt på talan i mål där ett administrativt klagomål är obligatoriskt. Den av kommissionen föreslagna lösningen skulle innebära att det uppställs en ytterligare sakprövningsförutsättning för direkt talan vid unionsdomstolen, vilken i själva verket endast är tillämplig när talan vid unionsdomstolen måste föregås av ett klagomål.

43 Denna slutsats motsägs inte av punkt 6.3 i handledningen för sökande, där det anges att sökande kan angripa uttagningskommitténs beslut på administrativ väg och genom att väcka talan vid domstol, utan att det någonsin anges att ingivandet av ett klagomål utesluter en direkt talan vid unionsdomstolen.

44 Personaldomstolen konstaterar vidare att denna slutsats inte alls påverkas av den rättspraxis som kommissionen har åberopat i sina inlagor, vilken analyseras nedan, eller av de argument som anfördes vid förhandlingen.

45 Som kommissionen har påpekat är det visserligen riktigt att det följer av omfattande rättspraxis, avseende tvister som rör beslut av uttagningskommittéer, att när sökanden väljer att först vända sig till administrationen genom ett administrativt klagomål, beror frågan huruvida den talan som senare väckts kan tas upp till sakprövning på om samtliga formella krav som är förenade med ett föregående klagomål har iakttagits (personaldomstolens dom av den 13 december 2007 i mål F-73/06, Van Neyghem mot kommissionen, punkt 37). Om ett klagomål har ingetts mot ett beslut av en uttagningskommitté, börjar tidsfristen för att väcka talan att löpa, i enlighet med artikel 91 i tjänsteföreskrifterna, från och med delgivningsdagen för det beslut som fattats med anledning av klagomålet (domen i det ovannämnda målet Detti mot domstolen, punkt 17, förstainstansrättens dom av den 27 juni 1991 i mål T-156/89, Valverde Mordt mot domstolen, punkt 90, av den 16 september 1998 i mål T-215/97, Jouhki mot kommissionen, punkt 22, av den 31 maj 2005 i mål T-294/03, Gibault mot kommissionen, punkt 22, förstainstansrättens beslut av den 25 november 2005 i mål T-41/04, Pérez-Díaz mot kommissionen, punkt 32, och förstainstansrättens dom av den 8 juni 2006 i mål T-156/03, Pérez-Díaz mot kommissionen, punkt 26, personaldomstolens dom av den 12 mars 2009 i mål F-4/08, Hambura mot parlamentet, punkt 24, och domen i det ovannämnda målet Bartha mot kommissionen, punkt 26).

46 Samtliga dessa domar, med ett undantag, avsåg dock frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning när den väckts efter avslag på ett klagomål och efter utgången av fristen för att väcka direkt talan vid unionsdomstolen. Det rör sig således om en rättspraxis som avser en sakprövningsförutsättning som gäller för talan som väckts i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna.

47 När det gäller domen i det ovannämnda målet Pérez-Díaz mot kommissionen hade förstainstansrätten konstaterat att klagomålet och talan hade olika föremål. Klagomålet syftade nämligen till att angripa kommissionens beslut att anordna ett nytt muntligt prov efter ogiltigförklaringen – genom förstainstansrättens dom av den 24 september 2002 i mål T-102/01, Pérez-Díaz mot kommissionen – av uttagningskommitténs beslut att utesluta sökanden från reservlistan, medan talan avsåg att angripa uttagningskommitténs nya beslut att inte föra upp sökanden på reservlistan efter det nya muntliga provet. Härav följer att förstainstansrätten i det målet saknade anledning att slå fast att en talan om ogiltigförklaring, vilken väcktes innan det administrativa förfarande som inleddes mot den angripna rättsakten – i det fallet kommissionens beslut att anordna ett nytt muntligt prov – hade avslutats genom avslag på klagomålet, hade väckts för tidigt. Förstainstansrätten nöjde sig med att konstatera att talan inte kunde anses ha föregåtts av ett administrativt klagomål (domen i det ovannämnda målet T-156/03, Pérez-Díaz mot kommissionen, punkterna 27 och 34).

48 Eftersom den rättspraxis som angetts ovan i punkterna 45 och 47 i förevarande dom avser faktiska och rättsliga situationer som skiljer sig väsentligt från situationen i det nu aktuella målet, kan den följaktligen inte anses som relevant i förevarande fall.

49 Kommissionen har även hävdat att förevarande talan ska avvisas av skäl som avser rättssäkerhet och god rättskipning.

50 Iakttagandet av rättssäkerhetskraven kan dock inte motivera att det med avseende på direkt talan vid unionsdomstolen tillämpas en sakprövningsförutsättning som inte gäller en sådan talan. I annat fall begränsas rätten för de sökande som har uteslutits från uttagningsprovet att hänskjuta ett beslut av en uttagningskommitté direkt till unionsdomstolen. Vidare ska det konstateras att när en sökande i ett uttagningsprov låter ett klagomål föregå en direkt talan vid unionsdomstolen, förlorar sökanden sitt berättigade intresse av att få saken prövad och talan förlorar följaktligen sitt föremål om ett positivt beslut avseende klagomålet meddelas före personaldomstolens avgörande avseende talan. Om beslutet däremot inte är gynnande för sökanden, har sökanden under alla omständigheter rätt att utverka ett avgörande av personaldomstolen för att avgöra tvisten mellan sökanden och administrationen.

51 Vad beträffar iakttagandet av principen om god rättskipning, anser personaldomstolen att det bästa sättet att iaktta denna princip är att handlägga de mål om direkt talan som väcks vid personaldomstolen, utan att beakta de osäkerhetsfaktorer som är förenade med ett klagomål som inte har ingetts vid den.

52 Slutligen kan personaldomstolen inte heller godta de argument som kommissionen åberopade vid förhandlingen till stöd för invändningen om rättegångshinder till följd av att förevarande talan väcktes för tidigt.

53 För det första hävdade nämligen kommissionen att den lösning som valdes i domen i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet har blivit obsolet till följd av senare rättspraxis. Som personaldomstolen har förklarat ovan i punkterna 45–48 dom är dock den rättspraxis som kommissionen har åberopat inte relevant i det nu aktuella fallet, eftersom den avser mål där talan väcktes efter ett klagomål, medan domarna i de ovannämnda målen Salerno m.fl. mot kommissionen och Burban mot parlamentet däremot avkunnades i faktiska sammanhang som väsentligen var desamma som i förevarande mål.

54 För det andra angav kommissionen att sökanden i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet ”till slut” hade valt att väcka direkt talan vid unionsdomstolen (domen i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet, punkt 18), medan sökanden i förevarande mål har försökt att använda båda rättsmedlen samtidigt. Detta resonemang tar inte hänsyn till det faktum att sökanden i förevarande fall, liksom sökandena i de ovannämnda målen Salerno m.fl. mot kommissionen och Burban mot parlamentet, valde att väcka direkt talan vid unionsdomstolen, vilket visserligen skedde utan att avvakta administrationens beslut gällande hennes klagomål, men inom den tidsfrist på tre månader och tio dagar från och med delgivningen av uttagningskommitténs beslut som gäller för att väcka talan.

55 För det tredje framhöll kommissionen, för att särskilja förevarande mål från det ovannämnda målet Burban mot parlamentet, att sökanden i förevarande fall företräddes av advokater när hon ingav sitt klagomål. Ett sådant argument saknar dock relevans, eftersom det förhållandet att sökanden biträddes av advokater vid avfattandet av klagomålet inte på något sätt påverkar hennes rätt att väcka talan direkt vid personaldomstolen.

56 För det fjärde hävdade kommissionen att anställnings- och urvalsförfarandena har förändrats mycket vad gäller deras komplexitet och särskilt när det gäller möjligheterna för en sökande som uteslutits från uttagningsprovet att skaffa sig upplysningar om uttagningskommitténs beslut och eventuellt angripa dessa. Kommissionen har dock inte visat att dessa faktiska konstateranden har betydelse för möjligheten att i sak pröva en talan, vilken under alla omständigheter har väckts efter det att samtliga särskilda rättsmedel som de sökande i uttagningsprov erbjuds har uttömts.

57 För det femte hävdade slutligen kommissionen, både i sina inlagor och vid förhandlingen, att i ett stort antal situationer ger beslutet avseende klagomålet de sökande som uteslutits från uttagningsprovet ett ”tillfredsställande” svar, vilket styrks av att antalet mål vid personaldomstolen är betydligt färre än antalet klagomål avseende beslut av uttagningskommittéer som handläggs av kommissionen.

58 Personaldomstolen konstaterar att dessa påståenden inte stöds av någon bevisning som kommissionen har åberopat. Även om dessa påståenden vore riktiga, har kommissionen medgett att det endast är i mycket sällsynta fall som en uttagningskommitté ser sig nödsakad att ändra sin ursprungliga ståndpunkt att inte låta en sökande delta i uttagningsprovet. Vidare anges det uttryckligen i punkt 6.3 i handledningen för sökande, beträffande överklagande, att ”[d]et finns ingen grund för att lämna in ett klagomål mot uttagningskommitténs beslut, eftersom den beslutar självständigt och dess beslut inte kan ändras av Epsos direktör”. Även om kommissionens påståenden vore styrkta, kan de inte kullkasta en fast rättspraxis, enligt vilken det obligatoriska föregående administrativa klagomål som föreskrivs i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna endast avser de rättsakter som tillsättningsmyndigheten eventuellt kan ändra, och det förhållandet att tillsättningsmyndigheten inte kan ändra beslutet av en uttagningskommitté. Kommissionens argument är dessutom motsägelsefullt, eftersom avvisningen av en talan som väckts före utgången av fristen för att besvara det föregående klagomålet får till följd att de sökande som uteslutits från uttagningsprovet avskräcks från att inge sådana klagomål, trots att kommissionen själv anser att sådana klagomål skulle kunna ge sökande som uteslutits upprättelse, i vart fall i vissa fall.

59 Mot bakgrund av det ovan anförda ska det således fastställas huruvida den direkta talan vid personaldomstolen i förevarande fall väcktes inom den tidsfrist på tre månader och tio dagar från delgivningen av det beslut som går sökanden emot (se domen i det ovannämnda målet Burban mot parlamentet, punkt 17).

60 Det framgår av handlingarna i målet att sökanden mottog det angripna beslutet den 6 juni 2011 och att talan väcktes den 12 juli 2011.

61 Med beaktande av vad som anförts ovan finner personaldomstolen att talan inte väcktes för tidigt.

Prövning i sak

Yrkandet om ogiltigförklaring

62 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Som första grund har det gjorts gällande att uttagningskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten.

Den första grunden: Uttagningskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning

– Parternas argument

63 Sökanden har gjort gällande att uttagningskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning, genom att inte beakta uppgifterna i anmälningsformuläret avseende hennes utbildning och yrkeserfarenhet.

64 Enligt sökanden borde uttagningskommittén, på grundval av hennes uppgifter i anmälningsformuläret, särskilt ha bett henne att inge handlingar som styrkte både hennes utbildningsnivå och yrkeskvalifikationer samt förvissat sig om att hennes examensbevis eller hennes yrkeserfarenhet var relevant för de arbetsuppgifter som angavs i meddelandet om uttagningsprov.

65 Kommissionen har genmält att sökanden, under rubriken ”Yrkeserfarenhet” i anmälningsformuläret till uttagningsprovet, hade angett en yrkeserfarenhet på 2 månader och 17 dagar. Eftersom uttagningskommittén hade fog för att beakta endast denna period vid bedömningen av sökandens yrkeserfarenhet, utan att det var nödvändigt att få mer detaljer från henne, fann uttagningskommittén, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, att denna yrkeserfarenhet var otillräcklig för att uppfylla minimikravet på tre år.

66 Följaktligen anser kommissionen att det är uppenbart att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grunden.

– Personaldomstolens bedömning

67 Enligt fast rättspraxis har uttagningskommittén ansvar för att i varje enskilt fall bedöma om den yrkeserfarenhet som varje sökande gör gällande motsvarar den nivå som krävs enligt meddelandet om uttagningsprov. Uttagningskommittén har i det avseendet befogenhet att företa en skönsmässig bedömning i enlighet med tjänsteföreskrifternas bestämmelser om uttagningsförfaranden, såväl när det gäller att bedöma arten av och längden på sökandenas tidigare yrkeserfarenhet som dess mer eller mindre nära samband med de krav som ställs för den tjänst som ska tillsättas (förstainstansrättens dom av den 25 mars 2004 i mål T-145/02, Petrich mot kommissionen, punkt 37, och av den 31 januari 2006 i mål T-293/03, Giulietti mot kommissionen, punkterna 65 och 66).

68 Vid sin lagenlighetsprövning ska således personaldomstolen begränsa sig till att kontrollera att utövandet av denna befogenhet inte har skett på ett uppenbart felaktigt sätt (förstainstansrättens dom av den 21 november 2000 i mål T-214/99, Carrasco Benítez mot kommissionen, punkt 71, och personaldomstolens dom av den 1 juli 2010 i mål F-40/09, Časta mot kommissionen, punkt 58).

69 I rättspraxis har det dessutom klargjorts att när uttagningskommittén kontrollerar om behörighetskraven är uppfyllda, kan den endast beakta de upplysningar som sökandena har lämnat i samband med sin ansökan och de styrkande handlingar som det ankommer på sökandena att inge till stöd för denna ansökan (se domen i det ovannämnda målet Časta mot kommissionen, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

70 I det angripna beslutet drog uttagningskommittén slutsatsen att eftersom sökandens examensbevis i Europeisk rätt och ekonomi saknar direkt samband med det område som uttagningsprovet avser, nämligen sekretariatsområdet, måste hon, i enlighet med punkt III.2.1 b i meddelandet om uttagningsprov, ha minst tre års yrkeserfarenhet som sekreterare. Eftersom sökanden inte hade lämnat några detaljer om sin yrkeserfarenhet i anmälningsformuläret, förutom dess längd på 2 månader och 17 dagar, ansåg uttagningskommittén att kravet på yrkeserfarenhet inte var uppfyllt och nekade sökanden att delta av det skälet.

71 Sökanden uppgav vid förhandlingen att hon inte bestred att hennes examensbevis inte var direkt relevant för de arbetsuppgifter som angavs i meddelandet om uttagningsprov och att hon följaktligen borde ha uppfyllt de särskilda krav som föreskrivs i punkt III.2.1 b i meddelandet om uttagningsprov.

72 Sökanden har inte heller bestritt att hon, i anmälningsformulärets rubrik avseende yrkeserfarenhet, endast angav en assistenttjänst vid kommissionen under 2 månader och 17 dagar. Vid förhandlingen medgav dock sökanden att hon antagligen hade gjort ett skrivfel, genom att framhålla sin yrkeserfarenhet i anmälningsformulärets rubrik avseende motivation.

73 Personaldomstolen konstaterar i det avseendet att sökanden, i anmälningsformulärets rubrik avseende motivation, endast uppgav att hon hade arbetat som administrativ sekreterare under mer än tio år. Hennes ansökningsblankett innehöll dock inte någon annan information som skulle ha möjliggjort för uttagningskommittén att kontrollera omfattningen och relevansen av denna yrkeserfarenhet mot bakgrund av behörighetskraven för uttagningsprovet.

74 Härav följer att uttagningskommittén, mot bakgrund av ovannämnda rättspraxis, inte kan klandras för att den inte anmodade sökanden att inge ytterligare handlingar eller för att den inte själv gjorde ytterligare efterforskningar i samband med denna information, vilken inte grundade sig på någon kontrollerbar uppgift, avseende sökandens yrkeserfarenhet (se domen i det ovannämnda målet Carrasco Benítez mot kommissionen, punkterna 77 och 78).

75 Uttagningskommittén begick således inte något uppenbart fel när den, på grundval av de uppgifter som sökanden lämnat i sin ansökningsblankett, bedömde att kravet avseende yrkeserfarenhet inte var uppfyllt.

76 Härav följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten

– Parternas argument

77 Sökanden har klandrat uttagningskommittén för att den inte beaktade samtliga omständigheter som kunde ligga till grund för dess beslut, däribland inte bara tjänstens intresse, utan även sökandens personliga intresse, och hon har hävdat att det angripna beslutet har medfört att en sökande som i alla avseenden tillgodoser tjänstens intresse har uteslutits från uttagningsprovet.

78 Kommissionen anser att det är uppenbart att talan inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

– Personaldomstolens bedömning

79 I punkt 2.1.3.1 i handledningen för sökande, som utgör en del av meddelandet om uttagningsprov och som sökanden för övrigt bifogade ansökan, föreskrivs det klart att de uppgifter som begärs vid anmälan till ett allmänt uttagningsprov bland annat avser ”[y]rkeserfarenhet (om sådan krävs): Arbetsgivarens namn och adress, arbetsuppgifter, anställningens start- och slutdatum”. I förevarande fall krävdes det faktiskt en uppgift om yrkeserfarenhet enligt meddelandet om uttagningsprov.

80 Enligt den rättspraxis som omnämnts ovan i punkterna 67–69 är dessutom en uttagningskommitté inte alls skyldig att anmoda de sökande att inge ytterligare handlingar eller att själv göra efterforskningar för att kontrollera huruvida den berörda personen uppfyllde samtliga krav enligt meddelandet om uttagningsprov.

81 Vidare framgår det av bestämmelserna i artikel 2 andra stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna att de endast ger uttagningskommittén en möjlighet att anmoda sökandena att inge kompletterande upplysningar, när kommittén är tveksam till en ingiven handlings betydelse. Det kan i det avseendet inte komma i fråga att omvandla det som lagstiftaren har utformat som endast en möjlighet för uttagningskommittén till en skyldighet (domen i det ovannämnda målet Carrasco Benítez mot kommissionen, punkt 78).

82 Enligt punkt 1 i avsnitt V och punkt 2 i avsnitt VII i meddelandet om uttagningsprov utgör inlämningen av alla ansökningshandlingar och kontrollen av de styrkande handlingar som bifogats den andra etappen i genomförandet av uttagningsprovet. I denna etapp får endast de sökande som har uppnått de bästa resultaten och godkänt resultat i tillträdesproven och som, enligt de uppgifter som lämnats i webbanmälan, uppfyller de allmänna och särskilda kraven enligt avsnitt III i meddelandet om uttagningsprov delta.

83 Slutligen ska det påpekas att även om sökandens påstående, vilket inte stöds av någon bevisning, att hon i alla avseenden tillgodosåg tjänstens intresse på grund av sitt examensbevis och sin yrkeserfarenhet, antas vara styrkt, kan uttagningskommittén inte klandras för att ha åsidosatt principen om god förvaltningssed genom att fatta ett beslut som grundade sig på det förhållandet att sökanden i sin ansökningsblankett inte hade lämnat tillräckliga uppgifter för att möjliggöra för nämnda kommitté att fastställa att hon uppfyllde de särskilda behörighetskraven. Likaså kräver inte alls omsorgsplikten att en uttagningskommitté ska låta alla sökande, som själva anser att de uppfyller kraven för de tjänster som ska tillsättas, delta i uttagningsprovet.

84 Följaktligen åsidosatte inte uttagningskommittén principen om god förvaltningssed eller sin omsorgsplikt genom att fatta det angripna beslutet utan att först ha begärt upplysningar som komplement till de uppgifter som lämnades i anmälningsformuläret av en sökande som då inte hade lämnat tillräckliga uppgifter för att möjliggöra för uttagningskommittén att fastställa att hon uppfyllde de särskilda behörighetskraven för uttagningsprovet.

85 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Skadeståndsyrkandet

86 Enligt fast rättspraxis i personalmål ska yrkanden om ersättning för skada ogillas om de har ett nära samband med yrkanden om ogiltigförklaring som har ogillats (personaldomstolens dom av den 23 november 2010 i mål F-75/09, Wenig mot kommissionen, punkt 71).

87 I förevarande fall har skadeståndsyrkandet ett nära samband med yrkandet om ogiltigförklaring, vilket har ogillats. Eftersom det vid prövningen av yrkandet om ogiltigförklaring inte har framkommit någon rättsstridighet som kan medföra skadeståndsansvar för institutionen, ska skadeståndsyrkandet ogillas både vad gäller den ekonomiska skadan och den ideella skadan.

88 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

89 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna ska, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitel 8 i avdelning II i rättegångsreglerna, tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.2 får personaldomstolen, om så anses skäligt, besluta att en tappande part endast delvis, eller inte alls, ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

90 Av domskälen ovan framgår att sökanden har tappat målet. Kommissionen har dessutom uttryckligen yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom omständigheterna i förevarande mål inte motiverar en tillämpning av bestämmelserna i artikel 87.2 i rättegångsreglerna, ska sökanden bära sina rättegångskostnader och förpliktas att ersätta kommissionens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

PERSONALDOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Alma Yael Cristina ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

Van Raepenbusch Barents Bradley

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 juni 2012.

W. Hakenberg
Justitiesekreterare

S. Van Raepenbusch
Ordförande